

bytte. Jeg har ogsaa hørt Udtalelser af Embedsmænd under Jernbanerne, som gaa ud paa, at de ikke lægge særlig Vægt paa Tantiemen, især naar § 32 bliver staaende; § 32 siger jo, at naar Tantiemen en Gang er given, kan den ganske rolig ophæves igen af Lovgivningsmagten, uden at der i den Anledning kan gøres noget Retskrav gældende af de paa-gældende. Altsaa man giver dem et Løfte, men hvor vidt man vil holde det, siger man ikke noget om. Det var derfor ret naturligt, om man ventede med at tage Bestemmelsen om Tantiemen, indtil vi have et saadant Udbytte, at der kan være Tale om at udbetale den. Naar vi først ere naaede til en naturlig Forrentning af den i Statsbanerne anbragte Kapital, kan der være Mening i at optage Spørgsmaalet om at give Personalet Tantieme for paa den Maade at forhøje deres Løn; men nu at disponere over et Udbytte, som eventuelt kan komme, men eventuelt ogsaa kan blive borte, synes jeg ikke rigtig om. Altsaa principielt ville vi stemme hele dette Kapitel ud af Loven; skal det blive staaende, ønske vi imidlertid, at Tantiemen først skal udbetales, naar man er naaet til den Rente, som Statskassen ellers beregner af sine Penge, altsaa $3\frac{1}{2}$ pCt. Selvfølgelig stemme vi, hvis disse 2 Forslag mod Forrentning skulde blive forkastede, for Fler-tallets Forslag om at gaa op til 2 pCt.

Jeg har allerede omtalt Ændringsfor-slaget under Nr. 46, der hører til Kapitlet om Pensioneringen, men jeg vilde gerne have Lov til ved dette Kapitel endnu at gøre en Bemærkning med Hensyn til Enkernes Pension. Vi have nemlig været i Tvivl om, hvorvidt vi skulle stille Æn-dringsforslag til § 35, hvor der tales om de nuværende Embeds- og Bestillingsmænds saavel som deres Enkers Ret til Pension. Jeg antager, at Personalet kan gaa ud fra, at Bestemmelsen i § 34 l. vil komme til Anvendelse, saaledes at Enkerne altid faa Halvdelen af den Pension, der tilkom-mer eller bliver oppebaaret af Manden eller vil blive tillagt ham som tilskade-kommen. Vi havde tænkt os at foreslaa en lille Rettelse til det sidste Stykke af § 35, saaledes at ikke alene Reglerne i det nærmest foregaaende, men i de 2 fore-gaaende Stykker skulde komme til Anven-

delse paa Enker. Men hvis den ærede Minister vil give en Udtalelse om, at Enker altid faa Halvdelen af den Manden til-kommende Pension, kan jeg være beroliget derved. Dermed skal jeg slutte og anbe-fale det høje Ting at stemme ikke alene for de af Ministeren og Flertallet stillede Forslag, men ogsaa for de af Mindretallet stillede.

Formanden: Den højtærede For-mand for Udvalget har begæret Ordet for en kort Bemærkning.

Reedtz-Thott: Det er i Anledning af en enkelt Ytring, der faldt fra det ærede Medlem, der nu satte sig, at jeg har bedt om Ordet, idet han sagde, at de Forhøjelser af Lønningerne, som ere stillede af Udvalget, skyldes det Mindretal, han er Ordfører for. Jeg finder mig her-ved foranlediget til at bemærke, at de Forslag, som Udvalget stiller, selvfølgelig skyldes hele Udvalget og ikke Dele af det

Formanden: Den ærede 7de konge-valgte Landstingsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedemann: Jeg skal i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning udtale, at jeg kun har sagt, at vi fra først af have været Talsmænd for de paagældende Ændringer og have været meget glade ved at faa hele Udvalget med os.

Formanden: Jeg tror, det er rig-tigst ikke for meget at fremdrage de i Udvalget i saa Henseende førte Forhand-linger.

Lunn: Jeg anser det ikke for over-ensstemmende med Forretningsordenen her ved 2den Behandling at optage en al-mindelig Debat om Lovforslagets Princip-per, og derfor skal jeg afholde mig fra at modsige forskellige af den ærede Ord-førers Bemærkninger, navnlig dem, han i alt Fald delvis fremsatte paa Udvalgets Vegne, idet jeg dog tager bestemt Forbe-hold med Hensyn til forskellige af dem og lover mig selv, at jeg skal modsige dem ved tredie Behandling, hvor Forretnings-ordenen hjemler det. Kun et eneste